

Ziua bună la țară

Dimitrie Bolintineanu

Țară dulce și frumoasă,
Tu, ce-ai fost gloria mea,
Eu mă duc, fii sănătoasă!
Nu știu de te-oi revedea.

Dar ce-mi pasă oare mie
Dacă pe pământ străin,
Dacă în călătorie
Moartea îmi va zice: vin'!

Vai! în sânu-ți dulce, oare
Sunt eu mai puțin străin
Când pe toată ziua moare
Visul sufletului lin?

Iară se ridică norul.
Vasul tău nu este-n port,
Vânturi rele ca și dorul
Către negre stânci te port.

Mâine va veni străinul
Să te prade, țara mea!
Mâine îți vor smulge sânul,
Mâine te-or îngenuchea.

Și tu n-ai nici mângâierea
Apărându-te, să mori.
Ei ți-au degradat durerea!
Și mormântu-ți n-are flori!

Ți-au făcut cununi de spine
Ca iudeii lui Isus,
Și râzând amar de tine,
"Ai unirea!" ei ți-au spus!

Dar ei ți-au luat din mână
Armele ce ai avut.
Dragă patrie română,
Ce rău oare le-ai făcut?

La străini te-or da-n prădare,
Vai! și pe cămașa ta
Fiii vitregi cu turbare

Sortii lor vor arunca.

Te-au lăsat în slăbiciune,
Fără legi, să putrezești
Și prin dulce moliciune
Te-au lăsat să te slăbești!

Când chiar fiii-ți te ucide,
Ce blestemi pe cel străin?
Țara mea se sinucide!
Moartea este-n al ei sân!

Fiii tăi nu vor dreptatea,
S-a văzut atâția ani!
Ei invoacă libertatea
Ca să fie ei tirani!

Către-acestea, dragă țară,
Tu poți încă a trăi,
Numai cei ce te-ncărcară,
Numai ei vor veștezi.

Astfel toamna când sosește
Frunzele în pomi pălesc,
Vântul aspru le răpește,
Putrede se risipesc.

Dar când primăvara vine
Pomul a reînverzit,
Paseri cu cântări sublime
Nouă viață i-a vestit.